

MINUUT CJA

Aan de heer J.A.J. Houdijk
P/a DAS Rechtsbijstand
T.a.v. de heer mr. L. Smallegange
De Entree 22
1101 EE Amsterdam

Gegevens geadresseerde	
Naam	
Straat en huisnummer	
Postcode	Plaats
Land	
Verzenddatum 14 MEI 2014	Referentienummer
Uw barcodenummer. Volg uw poststuk op www.tracktrace.nl	
3SRRC02837320	3SRRC02837320

AANTEKENEN

directie/afdeling
dv/cja
Contactpersoon
A. Polak
Onderwerp
Besluit op bezwaar

telefoon
088-5450366
Uw kenmerk
HKN.2.12.A8363
J.A.J. Houdijk
ons kenmerk
855911

gouda
13 mei 2014

verzonden

14 MEI 2014

Geachte heer Smallegange,

Over het door u namens de heer J.A.J. Houdijk ingediende bezwaarschrift heb ik advies ingewonnen bij de Bezwaarschriftencommissie Gouda. Deze commissie heeft op 16 april 2014 een advies uitgebracht (zie bijlage).

Belangenafweging

Ik kan mij verenigen met de inhoud van het advies en heb daarom besloten het bestreden besluit van 15 november 2013, verzonden 15 november 2013, niet te herroepen en het bezwaarschrift ongegrond te verklaren onder aanvulling van de motivering zoals genoemd in het advies.

Herplantplicht

Ik kan mij verenigen met de inhoud van het advies en heb daarom besloten het bestreden besluit van 15 november 2013, verzonden 15 november 2013, niet te herroepen en het bezwaarschrift ongegrond te verklaren onder aanvulling van onderstaande motivering.

De Bomenverordening 2010, zoals inwerking getreden op 28 november 2013, is gebaseerd op het Groenstructuurplan Gouda blijft Groen 2007-2015. Hierin zijn de doelstellingen m.b.t. groen vastgelegd, waaronder:

- het aantal bomen blijft minimaal op peil van 2006;
- bomen krijgen de kans om oud te worden.

Om het aantal bomen op peil te houden wordt bij een kapaanvraag in principe altijd een herplantplicht opgelegd. Hierbij wordt wel bekeken of herplant wel mogelijk is.

Indien herplant vanwege wetgeving niet mag (bijv. bij kades) wordt geen herplantplicht opgelegd. Dit ook in verband met de doelstelling om bomen oud te laten worden.

In de bomenverordening wordt de mogelijkheid gegeven tot het afkopen van herplantplicht. Indien er dus wel ruimte is om een boom te herplanten, maar de eigenaar/aanvrager niet wil herplanten, dan kan er gekozen worden voor het afkoop van de opgelegde herplantplicht. Van deze afkoop worden elders in Gouda bomen geplant.

Gelet op het gestelde is in casu herplantplicht of afkoop dan ook niet aan de orde. De herplantplicht is geen weigeringsgrond op grond van het gestelde in de Bomenverordening 2010 (zie ook artikel 5 van de Bomenverordening 2010).

U hebt bij brief van 8 mei 2014 een ingebrekestelling ingediend wegens het uitblijven van een beslissing op het bezwaarschrift.

De Bezwaarschriftencommissie Gouda heeft op 13 mei 2014 een advies uitgebracht over het ingediende bezwaarschrift.

Aan uw verzoek om binnen twee weken na dagtekening van uw brief van 8 mei 2014 een beslissing te nemen is voldaan. Er is geen dwangsom verschuldigd omdat artikel 4:17, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht bepaalt dat de eerste dag waarover de dwangsom verschuldigd is, de dag is waarop twee weken zijn verstreken na de dag waarop de termijn voor het geven van de beschikking is verstreken en het bestuursorgaan van de aanvrager een schriftelijke ingebrekestelling heeft ontvangen.

Dit artikel bepaalt dat aan twee voorwaarden moet zijn voldaan voor het toekennen van een dwangsom:

1. er moeten twee weken zijn verstreken na de dag waarop de termijn voor het geven van de beschikking is verstreken: aan deze voorwaarde is voldaan; en,
2. er moeten twee weken zijn verstreken na het ontvangen van een schriftelijke ingebrekestelling: aan deze voorwaarde is niet voldaan. De ingebrekestelling is ontvangen op 8 mei 2014, zodat tot en met 22 mei 2014 nog een beslissing op het bezwaarschrift kan zijn genomen zonder dat een dwangsom is verschuldigd.

Deze beslissing is vóór 22 mei 2014 genomen, zodat geen dwangsom is verschuldigd.

Hoogachtend,

namens burgemeester en wethouders
van Gouda,

Wethouder Milieu
De heer H.C. van den Akker

Beroep instellen

Als u het niet eens bent met dit besluit dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht binnen zes weken na de dag van bekendmaking van dit besluit, een gemotiveerd beroepschrift indienen bij de Rechtbank, Sector Bestuursrecht, postbus 20302, 2500 EH Den Haag.

Het indienen van een beroepschrift is overigens geen uitstel van de werking van dit besluit. Indien u op korte termijn wilt voorkomen dat wij uitvoering geven aan het besluit, dan kunt u de voorzieningenrechter van de Rechtbank, Postbus 20302, 2500 EH Den Haag, vragen een voorlopige voorziening te treffen. Een verzoek om een voorlopige voorziening kunt u alleen indienen als u ook beroep hebt ingesteld. Bovendien moet er sprake zijn van een spoedeisend belang.

Voor de behandeling van zowel een beroepschrift als een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening bent u griffierecht verschuldigd. De griffie van de rechtbank stuurt u voor de betaling daarvan een acceptgiro toe.

U kunt ook digitaal beroep instellen. Ga hiervoor naar <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>.

advies aan burgemeester en wethouders

**bezwaarschriften-
commissie gouda**

directie/afdeling
dv/cja

contactpersoon
G.L. Altheer

onderwerp
bezwaarschrift ingevolge de Algemene wet bestuursrecht

telefoon
0182-588699

uw kenmerk

gouda
16 april 2014

ons kenmerk
855911/855898/865082

verzonden

bezwaarschrift van:

1. J.A.J. Houdijk, te Gouda
2. Moordrechtse Milieuvereniging de Zuidplaspolder
3. Milieudefensie afdeling Gouda

bestreden besluit:

van 15 november 2013 tot het verlenen van omgevingsvergunning voor kappen van 96, waarvan 42 vergunningplichtige bomen Ringvaart, Provincialeweg N207 en Tweede Moordrechtse Tiendeweg te Gouda;

I. de feiten

Op 25 september 2013 heeft de heer L. van der Waal, namens het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard (hierna: HHSK), een aanvraag om een omgevingsvergunning bij uw college ingediend, voor het kappen van 96, waarvan 42 vergunningplichtige, bomen op diverse kadastrale percelen nabij de Ringvaart, Provinciale weg N207 en de Tweede Moordrechtse Tiendeweg te Gouda (OLO nummer: 1005645). Bij besluit van 15 november 2013, tevens verzonden op 15 november 2013, is namens uw college door de Omgevingsdienst Midden-Holland de gevraagde omgevingsvergunning verleend. De kap houdt verband met de plicht om te beschikken, hetzij via aanleg, hetzij via periodiek (groot) onderhoud, over (regionale) waterkeringen die voldoen aan de wettelijke norm.

Bezwaren

Tegen het onderhavige besluit zijn een drietal bezwaarschriften ingediend door:

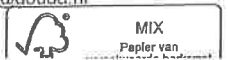
1. de heer mr. J. de Vet van DAS, namens de heer J.A.J. Houdijk, wonende aan de Tweede Moordrechtse Tiendeweg 13 te (2809 NC) Gouda, bij brief van 20 december 2013, bij uw college ontvangen op 20 december 2013;
2. de heer L. Loch, namens de Moordrechtse Milieuvereniging de Zuidplaspolder, p/a Wethouder Van Gentplein 2 te (2841 SJ) Moordrecht, bij brief van 21 december 2013, bij uw college ontvangen op 24 december 2013;
3. de heer W.F.H. Vassinder, namens de Milieudefensie afdeling Gouda, Steeckerpolderstraat 10 te (2807 MK) Gouda, bij mailbericht van 27 december 2013.

Samenvattend houden de bezwaren van bezwaarmakers het volgende in:

bezoekadres:
Huis van de Stad, Burgemeester Jamesplein 1,
gouda

correspondentieadres:
postbus 1086, 2800 bb gouda
e-mail commissiebezwaarschriften@gouda.nl
fax 0182-589155

- de bomen op de percelen vertegenwoordigen een grote waarde en alle waarden als genoemd in de bomenverordening van de gemeente Gouda zijn in het geding;
- uit de deskundigenrapportage van de heer B. van Duijl volgt dat er een veel betere manier is om het gewenste beschermingsniveau te bereiken, waarbij de bomen niet hoeven te wijken en zelfs een belangrijke rol kunnen blijven spelen in de bescherming van de oever van de Ringvaart;
- de bomen en grond waarop deze staan, op het perceel Tweede Moordrechtse Tiendeweg 13, zijn in eigendom van de heer Houdijk en dit betekent dat het bevoegd gezag geen recht heeft de bomen te kappen. Dit zou immers een onaanvaardbare inbreuk zijn op het eigendomsrecht van de heer Houdijk. Ook dit zou een reden moeten zijn om de vergunning te weigeren.

De Voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag heeft bij uitspraak van 6 februari 2014 het verzoek van de heer Houdijk tot het treffen van een voorlopige voorziening ten aanzien van de bij het onderhavige besluit verleende omgevingsvergunning voor het kappen afgewezen. Hoewel dit oordeel voorlopig is, heeft de Voorzieningenrechter na een inhoudelijke beoordeling van de bezwaren van de heer Houdijk geconcludeerd dat naar verwachting na bezwaar het bestreden besluit zonder onrechtmatigheid in stand zal kunnen blijven.

Bij brief van 20 februari 2014 is door de Omgevingsdienst Midden-Holland namens uw college een verweerschrift ingediend.

Op 6 maart 2014 heeft de Bezwaarschriftencommissie Gouda een hoorzitting gehouden. De commissie bestond uit een voorzitter de heer mr P. Plambeck en de leden de heer dr E.O.H.P. Florijn en de heer drs R.M. Groeneweg (secretaris: de heer G.L. Altheer). Het verslag van de hoorzitting is bijgevoegd.

Na de hoorzitting is bij e-mailbericht van 13 maart 2014 namens uw college gemeld dat ingevolge het vigerende bestemmingsplan Oostpolder enkel op het perceel kadastraal bekend Sectie F, nummer 667 (het zogenaamde bosperceel), de bestemming "Natuur" (met tevens de dubbelbestemming "Waterstaat – Waterkering") rust en dat dit gegeven niets afdoet aan de genomen beslissing.

II. toepasselijke regels

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Artikel 2.2

1. Voor zover ingevolge een bepaling in een provinciale of gemeentelijke verordening een vergunning of ontheffing is vereist om:

(...)

g. houtopstand te vellen of te doen vellen,

(...), geldt een zodanige bepaling als een verbod om een project voor zover dat geheel of gedeeltelijk uit die activiteiten bestaat, uit te voeren zonder omgevingsvergunning.

(...).

Artikel 2.18

Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.2 kan de omgevingsvergunning slechts worden verleend of geweigerd op de gronden die zijn aangegeven in de betrokken verordening.

Bomenverordening 2010

Op aanvragen voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor de activiteit kappen is de Bomenverordening zoals laatstelijk gewijzigd op 13 oktober 2010 van toepassing.

Artikel 2 kapverbod

1. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag een houtopstand te vellen of te doen vellen.

2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor: houtopstanden buiten de openbare ruimte met een dwarsdoorsnede van de stam tot 30 centimeter gemeten op 1,3 meter hoogte boven het maaiveld;

(...)

Artikel 3 toetsingscriteria

1. Een vergunning wordt geweigerd indien de belangen van verlening niet opwegen tegen de belangen van behoud van de houtopstand op basis van één of meer van de volgende waarden:
 - natuur en milieuwaarden
 - landschappelijke waarden
 - cultuurhistorische waarden
 - waarden van stads- en dorpschoon
 - waarden voor recreatie en leefbaarheid(....)

Artikel 5 bijzondere vergunningsvoorschriften

1. Tot de aan de vergunning te verbinden voorschriften kan behoren het voorschrift dat binnen een bepaalde termijn en overeenkomstig de door het bevoegd gezag te geven aanwijzingen moet worden herplant.
2. In het voorschrift als bedoeld in het eerste lid wordt telkens bepaald binnen welke termijn na de herplant en op welke wijze niet aangeslagen herplant moet worden vervangen.
3. Indien niet ter plaatse kan worden herplant, kan tot de aan een vergunning tot vellen te verbinden voorschriften behoren het voorschrift dat een geldelijke bijdrage gestort dient te worden. Voor deze bijdrage zullen vervangende bomen op een andere locatie binnen de gemeente worden geplant.

Uit de toelichting bij de verordening:

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht (artikelen 3:46 - 3:50 en 4:82 - 4:84) dient de motivering van het besluit van Burgemeester en wethouders te verwijzen naar gemeentelijke beleidsregels zoals bestemmings-, groen-, bomen-, of landschapsplannen en bijbehorende (beschermings)categorieën en beleidskaarten.

Ervaring leert dat de algemene termen waarin hier genoemde weigeringsgronden gesteld zijn nadere uitwerking behoeven van criteria voor boombelang en verwijderingsbelang. Deze criteria kunnen in een afwegingsmodel worden geplaatst dat als instrument bij de beoordeling van de aanvraag wordt gehanteerd. Dit afwegingsmodel is als bijlage aan deze toelichting bijgevoegd.

Waterwet

Artikel 5.23

1. Rechthebbenden ten aanzien van onroerende zaken zijn gehouden onderhouds- en herstelwerkzaamheden aan waterstaatswerken te gedogen, voor zover die werkzaamheden geschieden door of onder toezicht van de beheerder.
(....)
3. De beheerder stelt de rechthebbenden ten minste achtenveertig uur van tevoren schriftelijk in kennis van de voorgenomen werkzaamheden.

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 3:2

Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

Artikel 3:4

1. Het bestuursorgaan weegt de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen af, voor zover niet uit een wettelijk voorschrift of uit de aard van de af te oefenen bevoegdheid een beperking voortvloeit.
2. De voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Artikel 3:46

Een besluit dient te berusten op een deugdelijke motivering.

III. overwegingen van de commissie

a. ontvankelijkheid

De commissie stelt vast dat uw college ten aanzien van de bezwaarschriften ter zitting heeft aangevoerd dat bezwaarmakers bij nader inzien niet-ontvankelijk zijn in hun bezwaren. Dit omdat de uitvoering van de bomenkap reeds heeft plaatsgevonden en er om die reden geen procesbelang meer is. Bezwaarmakers hebben echter - eveneens ter zitting - aangevoerd dat in de verleende omgevingsvergunning ten onrechte geen herplantplicht is opgelegd. Aangezien het aspect van het in de vergunning opnemen van een herplantplicht los staat van de met gebruikmaking van deze vergunning reeds uitgevoerde kap, ziet de commissie in dit aspect aanleiding voor het oordeel dat bezwaarmakers nog steeds belang hebben bij een besluit op hun bezwaren. Gelet hierop ziet de commissie aanleiding de bezwaren, ondanks de reeds uitgevoerde kap, inhoudelijk te behandelen.

Voorts stelt de commissie ten aanzien van de Moordrechtse Milieuvereniging de Zuidplaspolder en de Milieudéfensie afdeling Gouda, onderdeel van de landelijke vereniging Milieudéfensie, vast dat beide bezwaarmakers blijkens het verweerschrift en hun feitelijke werkzaamheden zoals die de commissie uit raadpleging van hun internetsites bekend zijn, als belanghebbenden kunnen worden aangemerkt.

De bezwaarschriften zijn binnen de voorgeschreven termijn - binnen zes weken na de dag van bekendmaking van het besluit - ingediend en voldoen aan de overige eisen van de Algemene wet bestuursrecht zodat zij ontvankelijk behoren te worden verklaard.

b. inhoudelijke beoordeling van het besluit en het bezwaarschrift

Met betrekking tot de bezwaren, de stukken, het bestreden besluit en hetgeen ter zitting is toegelicht, overweegt de commissie als volgt.

1. In geding is of uw college terecht en op juiste gronden de omgevingsvergunning heeft verleend voor het kappen van de bomen zoals die zijn vermeld in het aangevochten besluit.
2. Het kappen van de bomen houdt verband met de plicht om te beschikken, hetzij via aanleg, hetzij via periodiek (groot) onderhoud, over (regionale) waterkeringen die voldoen aan de wettelijke norm. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is de commissie gebleken dat de kap van de bomen die op de boezemwaterkering aan de Ringvaart staan noodzakelijk is om te kunnen voldoen aan de onderhoudsplicht van het Hoogheemraadschap om de hoogte van de waterkering op de minimaal vereiste 1,65 meter onder NAP te brengen. Deze vereiste hoogte volgt uit de Legger van de waterkeringen, Katern: Ringvaartkade van de Zuidplaspolder van 2012, die onherroepelijk is vastgesteld. De Waterwet, de Waterverordening Zuid-Holland en de Legger bieden het daarvoor benodigde instrumentarium. Het op hoogte brengen van de boezemwaterkering aan de Ringvaart betekent dat de kade of oever ter plaatse van de te kappen bomen met 20 centimeter moet worden opgehoogd en dat vervolgens een beschoeiing wordt aangebracht om de kade of oever tegen afkalving te beschermen. De op de waterkering aanwezige bomen zijn getoetst aan waterstaatkundige aspecten en er is beoordeeld of deze bomen de regionale waterkering kunnen verzwakken en in hoeverre de aanwezigheid van deze bomen de noodzakelijke onderhoudswerkzaamheden belemmeren. Voor zover bezwaarden, onder meer onder verwijzing naar de door de heer B. van Duijl uitgebrachte rapportage over een alternatieve aanpak van de benodigde versterking van de waterkering, in dit verband de noodzaak van de bomenkap betwisten, ziet de commissie hierin geen aanleiding om hetgeen door uw college bij uw afweging dienaangaande is betrokken onjuist te achten. De commissie ziet geen reden de namens het Hoogheemraadschap op dit punt naar voren gebrachte feiten in twijfel te trekken en overweegt dat namens uw college daarmee het belang van vergunningverlening voor de bomenkap voldoende aannemelijk is gemaakt. Verder overweegt de commissie dat het hier gaat om een vergunning verleend aan een derde, i.c. het Hoogheemraadschap, voor het kappen van bomen op gronden in eigendom van een ander, die ook eigenaar is van de bomen. De Waterwet geeft onder meer in artikel 5.23 hiervoor de specifieke bevoegdheid om dat eigendomsrecht aan te tasten. De hiertegen gerichte bezwaren kunnen dan ook niet slagen.
3. Het relevante juridisch kader is opgenomen in de Bomenverordening. De commissie is van oordeel dat de bepalingen van de Bomenverordening uw college een zekere mate van beleidsvrijheid bieden waar

het gaat om het besluiten op aanvragen voor een kapvergunning. Volgens artikel 3 wordt een vergunning immers geweigerd indien de belangen van verlening niet opwegen tegen de belangen van behoud van de houtopstand op basis van één of meer van de volgende waarden:

- natuur en milieuwaarden
 - landschappelijke waarden
 - cultuurhistorische waarden
 - waarden van stads- en dorpschoon
 - waarden voor recreatie en leefbaarheid
- (....)

Uit artikel 3 voornoemd vloeit voort dat een vergunning als de onderhavige in beginsel wordt geweigerd indien de belangen van verlening niet opwegen tegen de belangen van behoud van de houtopstand op basis van één of meer van de genoemde waarden. Bezwaarmakers beroepen zich op alle in de verordening genoemde waarden. De commissie is echter van oordeel dat op grond van het rapport van de Bomenwacht Nederland van 2 juli 2013, dat door uw college aan het besluit tot het verlenen van de kapvergunning ten grondslag is gelegd, 27 te kappen bomen een landschappelijke waarde hadden en van deze 27 bomen tevens 25 bomen een waarde hadden voor de recreatie en leefbaarheid en dat andere waarden die op grond van voornoemd artikel 3 van de Bomenverordening voor de belangenafweging relevant zijn, niet zijn aangetoond. Hiervoor wordt verder verwezen naar hetgeen de Voorzieningenrechter hieromtrent in zijn uitspraak heeft overwogen. Echter blijkt uit de overwegingen van het besluit tot het verlenen van de kapvergunning niet hoe uw college deze belangen heeft afgewogen tegen de belangen die met het verlenen van de vergunning zijn gediend. In de onderhavige bezwarenprocedure dient evenwel te worden bezien of uw college bij de afweging van de betrokken belangen in redelijkheid tot het verlenen van de in geding zijnde vergunning heeft kunnen besluiten. De bezwaren op dit punt treffen derhalve doel.

4. Voorts overweegt de commissie dat datgene waarmee uw college bij de besluitvorming inzake de aangevraagde kapvergunning geen rekening heeft behoeven te houden, daarmee in beginsel buiten de bezwaarprocedure blijft. Het bezwaar dat uit de rapportage van de heer B. van Duijl volgt dat er een veel betere manier is om het gewenste beschermingsniveau van de waterkering te bereiken, is naar de mening van de commissie geen bezwaar dat belangen betreft welke de Bomenverordening beoogt te beschermen, zodat dit bezwaar in de belangenafweging geen rol kan spelen. Zij gaat het voornoemde toetsingskader te buiten, zodat zij om die reden geen doel treft. In deze bezwaarprocedure is uitsluitend de toepassing van de Bomenverordening aan de orde. Hetzelfde geldt voor het bezwaar dat het bevoegd gezag geen recht heeft om de bomen te kappen omdat de bomen eigendom zijn van de heer Houdijk. Daarbij overweegt de commissie dat op grond van artikel 5.23 van de Waterwet de heer Houdijk als eigenaar van de bomen gehouden is onderhouds- en herstelwerkzaamheden aan de kaden door vergunninghouder te gedogen, ongeacht of de bomen onder het overgangsrecht van artikel 6.1 van de Keur vallen. Zoals hiervoor is overwogen, dient de bomenkap voor het onderhoud van de kaden en alleen de bomen die waterstaatkundig een risico kunnen vormen of die de onderhoudswerkzaamheden belemmeren worden verwijderd. Ook de bezwaren die verband houden met de feitelijke uitvoering van de kap van de bomen en de correspondentie en het overleg van de zijde van het Hoogheemraadschap met de heer Houdijk kunnen geen rol spelen bij de beoordeling van de vergunningverlening als zodanig.
5. Het overigens aangevoerde betreft naar de mening van de commissie geen belangen welke de Bomenverordening beoogt te beschermen, zodat deze bezwaren ongegrond zijn.
6. Ten aanzien van het bezwaar dat in de verleende vergunning ten onrechte geen herplantplicht is opgenomen overweegt de commissie als volgt.
De Bomenverordening geeft uw college de bevoegdheid aan een verleende kapvergunning een voorschrift te verbinden dat verplicht tot het herplanten van bomen op de gronden waar de te kappen bomen zich bevinden dan wel indien niet ter plaatse kan worden herplant, tot het aan een vergunning verbinden van een voorschrift dat een geldelijke bijdrage gestort dient te worden, met welke bijdrage vervangende bomen op een andere locatie binnen de gemeente zullen worden geplant.
Nu het in dit geval gaat om het verlenen van een vergunning voor het kappen van een aanzienlijk aantal bomen, die zichtbaar zijn vanuit openbaar gebied, en deels zijn gelegen op gronden die deel uitmaken van het natuurgebied Oostpolder, en waarvan niet in geschil is dat deze bomen in dat opzicht, in elk

geval voor een deel, betekenis hebben voor de landschappelijke waarden en de leefbaarheid van het gebied, had naar het oordeel van de commissie een belangenafweging over de noodzaak van het aan de kapvergunning verbinden van een herplantplicht niet mogen ontbreken.

Hierbij merkt de commissie op dat de noodzaak van de bomenkap in dit geval verband houdt met het waterstaatkundig belang en daarmee dus een algemeen belang dient en dat het zoveel mogelijk behouden van bomen, zichtbaar vanuit openbaar gebied, eveneens een algemeen belang dient. Het algemeen belang voor het behoud van bomen in openbaar gebied ligt blijkens de toelichting bij de Bomenverordening ook ten grondslag aan het onderscheid tussen de vergunningplicht voor het kappen van bomen gelegen in openbaar gebied of buiten de openbare ruimte door dit afhankelijk te doen zijn van de afmeting van de dwarsdoorsnede van de stam. Naar het oordeel dient in deze belangenafweging door het college te worden betrokken of de gevolgen van de noodzakelijke kap van de bomen in dit geval moeten worden gecompenseerd in een herplant van bomen.

Normaliter gaat het in vergunningen voor het kappen van bomen waarin een herplantplicht wordt opgenomen om een vergunning voor het kappen van bomen op gronden die in eigendom zijn van de aanvrager van de vergunning, waarbij het gebruikelijk is dat de herplant van bomen dient plaats te vinden op de gronden waar de te kappen bomen zich bevinden.

In het onderhavige geval gaat het echter om een bijzondere situatie waarbij de vergunning in het waterstaatkundig belang verleend is aan een derde, i.c. het Hoogheemraadschap, voor bomen gelegen op gronden waarvan vergunninghouder geen eigenaar is.

Deze mogelijkheid houdt, zoals hiervoor gesteld, uitsluitend verband met de hiervoor in de Waterwet gegeven specifieke bevoegdheid om dat eigendomsrecht aan te tasten. Deze aantasting kan echter niet zo ver gaan dat de eigenaar van de bomen en de gronden waarop deze staan ook een herplantplicht moet dulden en het herplanten van bomen op zijn perceel moet toestaan. Omdat het om gronden van bezwaarmaker de heer Houdijk gaat, kan hij in dit verband niet worden verplicht medewerking te verlenen aan een herplant op zijn gronden. Wel kan dit in overleg met de heer Houdijk worden onderzocht, zodat of met zijn instemming op zijn percelen of elders in het gebied herplant kan plaatsvinden. De Bomenverordening biedt hiertoe de mogelijkheid door aan een vergunning een voorschrift te verbinden dat een geldelijke bijdrage gestort dient te worden, met welke bijdrage vervangende bomen op een andere locatie binnen de gemeente zullen worden geplant.

IV conclusie

In de stukken en het verhandelde ter zitting heeft de commissie onvoldoende aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat de vergunning geheel ten onrechte zou zijn verleend. De commissie is van oordeel dat het bestreden besluit onder het aanvullen van de motivering en na het verrichten van een belangenafweging ten aanzien van een herplantplicht en het eventueel aan de verleende vergunning alsnog verbinden van een dergelijke herplantplicht in stand kan blijven.

V advies

De commissie adviseert u op grond van de bovenstaande overwegingen:

- de bezwaarschriften ontvankelijk te verklaren;
- de bezwaren ten aanzien van de belangenafweging en de herplantplicht gegrond te verklaren;
- de bezwaren voor het overige ongegrond te verklaren;
- het bestreden besluit aan te vullen met verbeterde motivering ten aanzien van de belangenafweging en de herplantplicht.

Bezwaarschriftencommissie Gouda,
voorzitter,

de heer mr. P. Plambeck

secretaris,

G.L. Altheer

bezwaarschriften- commissie gouda

- proces-verbaal** van de hoorzitting van de bezwaarschriftencommissie, gehouden op 6 maart 2014 om 19.30 uur in het Huis van de Stad, Burgemeester Jamesplein 1 te Gouda
- aanwezig:** mr P. Plambeck
en de leden
mr E.O.H.P. Florijn
drs R.M. Groeneweg
- secretaris:** G.L. Altheer
- namens B&W:** A. Polak
- bezwaarden:** Moordrechtse Milieuvereniging De Zuidplas, L. Loch (voorzitter), mw G. Verhoef,
J.A.J. Houdijk, mr. L. Smallegange, DAS rechtsbijstand (gemachtigde),
Milieudefensie afdeling Gouda, W.F.H. Vasbinder (voorzitter),
ir B. van Duijl als deskundige en gemachtigde voor alle bezwaarmakers
- vergunninghouder:** Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, ing L. van der Waal, mw ir G.T.M. van de Wijnboom-Geboers
- verslaglegging:** G. de Jager (Verslagbureau De Jager)

aan de orde

behandeling bezwaarschriften van:

de heer L. Loch en de heer B. van Duijl, namens de Moordrechtse Milieuvereniging De Zuidplas, Wethouder van Gentplein 2, 2841 SJ te Moordrecht;
de heer J.A.J. Houdijk, Tweede Moordrechtse Tiendeweg 13, 2809 NC te Gouda;
de heer W.F.H. Vasbinder, Steeckerpolderstraat 10, 2807 MK te Gouda, namens Milieudefensie afdeling Gouda,
tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van 15 november 2013, verzonden 15 november 2013, waarbij besloten is tot het verlenen van een omgevingsvergunning voor het kappen van 96 bomen, waarvan 42 vergunningplichtige bomen op diverse kadastrale percelen nabij de Ringvaart, Provincialeweg N 207 en de Tweede Moordrechtse Tiendeweg te Gouda.

opening

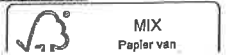
De **voorzitter** opent de hoorzitting.

Namens de Moordrechtse Milieuvereniging De Zuidplas zijn de heer Loch en mevrouw Verhoef aanwezig. De heer en mevrouw Houdijk zijn aanwezig en worden bijgestaan door hun raadsman de heer Smallegange. Namens Milieudefensie afdeling Gouda is de heer Vasbinder aanwezig. Zij worden bijgestaan door de heer Van Duijl, die als deskundige het woord zal voeren namens de bezwaarmakers. Voor de vergunninghouder zijn aanwezig de heer Van der Waal en mevrouw Van de Wijnboom-Geboers. Het college van burgemeester en wethouders wordt vertegenwoordigd door de heer Polak.

bezoekadres:
Huis van de Stad, Burgemeester Jamesplein
1, gouda

correspondentieadres:
postbus 1086, 2800 bb gouda
e-mail commissiebezwaarschriften@gouda.nl
fax 0182-589155

De zitting wordt bijgewoond door een twintigtal toehoorders.

behandeling van het bezwaarschrift

De **voorzitter** geeft een samenvatting van het bezwaar tegen de omgevingsvergunning. Het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard vraagt een vergunning om bomen te kappen. Het schap vraagt dit om te kunnen voldoen aan de onderhoudsplicht aan de waterkering. De maatvoering van deze waterkering volgt uit de Legger, waarin de voorgeschreven hoogte is vastgelegd. Dat is tevens het kader waarbinnen de bezwaarschriftencommissie moet oordelen.

De voorzitter informeert als eerste naar de actuele situatie, om te kunnen inschatten of behandeling van het bezwaar zinvol is. Is er al begonnen met de werkzaamheden? Wat zijn de verdere plannen en welke tijdsplanning wordt gehanteerd?

De heer **Van der Waal**, namens het Hoogheemraadschap projectleider van de werkzaamheden, antwoordt dat er afgelopen dinsdag is begonnen met het kappen van de bomen op de percelen van de heer Houdijk en enkele naastgelegen percelen. Alle in de vergunning genoemde bomen zijn nu gekapt. Vanaf morgen worden de bomen opgeruimd en afgevoerd. Volgende week wordt begonnen met het uitfrezen van de stomp en het weghalen van de wortels. Dat duurt circa een week. Daarna zal de beschoeiing worden geplaatst, wordt de grond aangevuld en wordt het geheel afgewerkt tot een kade en ingezaaid. In totaal duurt het hele traject circa vier weken.

In antwoord op een vraag van de **voorzitter** stelt de heer **Van der Waal** dat het begin van de werkzaamheden wat moeizaam verliep. Op een gegeven moment waren er mensen voor de bomen gaan staan. Hij heeft toen, vanwege veiligheidsoverwegingen, de keuze gemaakt om een handhaver van het hoogheemraadschap op te roepen. Op de dam van de heer Houdijk stonden toen verschillende mensen: vertegenwoordigers van de Partij voor de Dieren, de Milieuvereniging en Milieudefensie. Op een gegeven moment is de politie gebeld, hij meent door de Partij voor de Dieren. De agenten hebben eerst overlegd met de melder en hebben vervolgens het verhaal van het hoogheemraadschap aangehoord. Hij is toen intern gaan overleggen met het hoogheemraadschap en dat heeft geleid tot telefonisch overleg tussen de dijkgraaf en de wethouder. Met de uitkomst van dit overleg is de politie aan de gang gegaan. Het hoogheemraadschap heeft toen het terrein van de heer Houdijk gevorderd. Daarna is begonnen met het omzagen van de bomen. Gedurende de werkzaamheden zijn er de hele dag foto's gemaakt, wat ook gevaarlijke situaties opleverde.

De **voorzitter** vraagt op welke wettelijke bevoegdheid de vordering is gebaseerd.

Mevrouw **Van de Wijnboom** antwoordt dat dit was gebaseerd op de algemene bepaling dat onderhoudswerkzaamheden moeten worden gedoogd mits dit 48 uur tevoren wordt aangekondigd. Het verzoek om een akkoord was bedoeld om in te kunnen schatten wat de houding van de familie Houdijk zou zijn en of er weerstand te verwachten was. Dat laatste verzoek was geen wettelijke verplichting.

In antwoord op vraag van de **voorzitter** stelt mevrouw **Van de Wijnboom** dat dit niet moet worden opgevat als een besluit waarop de heer Houdijk zich kan beroepen. Hierin verschilt dit van een aantal andere gedoogplichten en bijzondere bevoegdheden. Als bij een projectplan het eigendom van mensen wordt gevraagd om bijvoorbeeld een watergang te kunnen verbreden, dan is toestemming verplicht en dat is vatbaar voor bezwaar en beroep. Dat geldt niet voor dit soort onderhoudswerkzaamheden.

De **voorzitter** legt de vraag voor of er in het licht van de reeds uitgevoerde kap nog sprake is van een actueel belang tot het verkrijgen van een besluit op bezwaar in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Mevrouw **Verhoef** van de Moordrechtse Milieuvereniging De Zuidplas benadrukt dat het hoogheemraadschap de bezwaarschriftencommissie feitelijk heeft geminacht. Zij vindt de handelwijze van het hoogheemraadschap buitengewoon kwalijk. Iedereen zou hebben gewacht op het advies van de bezwaarschriftencommissie, dus waarom het hoogheemraadschap niet?

Mevrouw **Van de Wijnboom** zet uiteen dat er direct is gestart met de werkzaamheden omdat het hoogheemraadschap vóór 15 maart – het begin van het broedseizoen – klaar wilde zijn, omdat er na die datum geen bomen meer mogen worden gekapt. Had het hoogheemraadschap dit niet gedaan, dan was men in een tijd klem gekomen. Er was geen tijd een beslissing van de gemeente op het besluit van de bezwaarschriftencommissie af te wachten. Daarom is er intern voor gekozen om dit – in overeenstemming met de

uitspraak van de voorzieningenrechter die de mogelijkheid bood om met de werkzaamheden te beginnen – ook direct te doen.

In antwoord op een vraag van de **voorzitter** stelt de heer **Van der Waal** dat wachten tot na het broedseizoen geen optie was, omdat het ingezaaide gras tijd nodig heeft om aan te slaan en een goede bescherming te bieden tegen een calamiteit waarbij meer waterbergingscapaciteit nodig is. Uitspoeling van de grond moet worden voorkomen. In ieder vergelijkbaar project probeert het hoogheemraadschap in een vroeg stadium, dus vóór het broedseizoen, klaar te zijn.

De **voorzitter** constateert dat volgens de Algemene wet bestuursrecht kan worden gevraagd om het treffen van een voorlopige voorziening. De heer Houdijk heeft dit ook gedaan en de voorzieningenrechter heeft het besluit niet geschorst. Daarmee is het besluit om te mogen kappen in werking getreden. Het hoogheemraadschap stond het vervolgens vrij om met de werkzaamheden te beginnen. Hij kan de gevoelens van de bezwaarmakers navoelen, en ook de bezwaarschriftencommissie wordt nu geconfronteerd met de situatie dat het kappen van de bomen al is voltooid.

De heer **Loch** van de Moordrechtse Milieuvereniging wil graag een aantal ideeën over een andere aanpak aan de orde stellen. De milieutechnische adviseur van de bezwaarmakers zal hierover iets uiteenzetten. Hij vindt het jammer dat in deze hoorzitting moet worden begonnen bij het resultaat van het kappen, terwijl er andere mogelijkheden waren geweest. De Moordrechtse Milieuvereniging is een vereniging van burgers die het recht heeft om in te spreken. De vereniging heeft 500 betalende leden, hetgeen het belang van de vereniging onderstreept. Het natuurbos waarover wordt gesproken heeft een belangrijke functie. Dat bos bestaat al tientallen jaren en bestaat uit oudere bomen, met schimmels, dat onderdak biedt aan vleermuizen. Juist een dergelijk bos moet zorgvuldig behouden blijven. Het siert mevrouw Van de Wijnboom dat ze rekening houdt met het broedseizoen. Dat betekent dat er wordt meegedacht in het kader van de natuur. Aan de andere kant had de tijdsplanning van het hoogheemraadschap en van de gemeente beter op elkaar moeten worden afgestemd. Men wist al een hele tijd dat het broedseizoen er aan zat te komen. Hij zou graag zien dat de bezwaarschriftencommissie dit in zijn uitspraak meeneemt.

De uitvoerder van de werkzaamheden heeft aangekondigd dat er wordt gefreesd en dat de wortels worden weggehaald. Dat lijkt een normale gang van zaken, maar hierover wil hij graag de milieudeskundige van de bezwaarmakers iets laten zeggen.

In antwoord op een vraag van de **voorzitter** benadrukt de heer **Loch** dat ook na het kappen van de bomen nog meerdere oplossingen mogelijk zijn. De milieuvereniging wil graag meedenken en is nadrukkelijk van mening dat er niet gefreesd dient te worden.

De **voorzitter** stelt vast dat hier vanavond wordt gesproken over de kapvergunning en niet over andere werkzaamheden. Hij merkt op dat de vraag nog niet is beantwoord of de Moordrechtse Milieuvereniging als belanghebbende kan worden aangemerkt.

De heer **Vasbinder**, voorzitter van Milieudefensie afdeling Gouda, wil benadrukken dat hij het hoogst ernstig vindt dat de werkzaamheden zijn uitgevoerd voordat er een besluit in hoger beroep mogelijk was geweest. Het is heel ernstig dat dit zo is afgehandeld. De gemeente Gouda had tot uitstel van de werkzaamheden tot na de hoorzitting van de bezwaarschriftencommissie moeten besluiten, en de omgevingsvergunning zou ongeldig moeten worden verklaard. Er zijn 96 bomen verwijderd en de Omgevingsdienst Midden-Holland heeft geen herplantplicht opgelegd. Het uitstel van de werkzaamheden tot na 15 maart was heel wel mogelijk geweest. Als er nesten waren geweest, dan hadden deze met hulp van vrijwilligers kunnen worden verplaatst. Hij vindt de handelwijze van het hoogheemraadschap werkelijk ongekend.

Als in een natuurgebied, dat toch al erg kaal is, een zodanig groot aantal bomen wordt gekapt, waaronder een aantal grote oude bomen, dan is het onbegrijpelijk dat nadrukkelijk wordt gesteld dat een herplantplicht niet noodzakelijk is. Hij stelt desgevraagd dat ook bij de afronding van de werkzaamheden fouten dreigen te worden gemaakt.

De heer **Van Duijl**, sprekend als milieudeskundige namens de bezwaarmakers, is het nadrukkelijk niet eens met de aanpak van het hoogheemraadschap. Hij overhandigt de leden van de commissie een papier waarop zijn bezwaren uiteen zijn gezet en toegelicht. De ondergrond van de Ringvaardijk in de Zuidplaspolder bestaat uit veen. Als uit deze veengrond de wortels worden verwijderd en de grond wordt losgewoeld, en er

wordt vervolgens een laag klei opgelegd van 55 cm zoals in de plannen is voorzien, dan zal de dijk geweldig gaan zakken. Op een andere plek langs de Ringvaart, in de buurt van de golfbaan, is na eenzelfde aanpak een verzakking ontstaan. Hij adviseert dan ook met klem om de wortels van de gekapte bomen te laten zitten. Hij meent dat dit onderdeel van de werkzaamheden onmiddellijk moet stoppen. Hij betreurt het buitengewoon dat het hoogheemraadschap niet in overleg is gegaan met de bezwaarmakers. In december kon hij dit punt niet inbrengen. Hij werd pas in een heel laat stadium ingeschakeld. Bij de rechtszitting van de voorzieningenrechter kon hij niet aanwezig zijn in verband met een verblijf in het buitenland. Het hoogheemraadschap stelde daarna desgevraagd dat de vergunning al was verleend en "dat we elkaar wel zouden zien bij de rechter".

De **voorzitter** constateert dat de uitvoerder van het projectplan hier aanwezig is en kennis heeft kunnen nemen van deze opmerkingen. Dit alles staat los van de vraag of de kapvergunning al dan niet verleend had mogen worden.

De heer **Van Duijl** merkt op dat de gemeente bij het verlenen van de vergunning niet naar het technische deel heeft gekeken.

De heer **Roorda**, een van de aanwezige toehoorders, deelt mee dat hij een deel van de kade bij de golfbaan IJsselweide bezit. Het hoogheemraadschap heeft daar soortgelijke werkzaamheden verricht en daar is het veen ernstig verzakt. Er zijn beschoeiingen gemaakt die de afgelopen tien maanden zo zijn verzakt dat deze nu onder water zitten. Dit onderbouwt de stelling van de heer Van Duijl. Bij de IJsselweide is gebleken dat het ophogen van de Ringdijk met 50 cm klei niet heeft gewerkt en dat het geheel ernstig is verzakt. De dijk bij de IJsselweide lag oorspronkelijk een stuk boven het wateroppervlak. Ophogen was niet nodig geweest. Nu, na het inzakken van dit deel van de Ringdijk, kan hij een deel van zijn grond niet gebruiken omdat deze is ondergelopen.

De **voorzitter** constateert dat inmiddels met de werkzaamheden is begonnen. Hoewel de kap reeds is uitgevoerd, stelt hij vast dat de bezwaarden nog over de verdere gang van zaken wensen te spreken. Hij vindt dit voldoende reden om de hoorzitting voort te zetten, hoe jammer het ook is dat met de werkzaamheden niet is gewacht tot na deze hoorzitting. Hij constateert dat er een verweerschrift ligt van de gemeente Gouda en dat ook de voorzieningenrechter zich heeft uitgesproken. Wel zal de vraag onder ogen worden gezien in hoeverre er nog een actueel belang bestaat bij een besluit op de ingediende bezwaren.

De heer **Van Duijl** stelt vast dat er voor de hoogte van waterkeringen normen zijn en dat hieraan moet worden vastgehouden. De kade moet met zeker 20 cm worden verhoogd. Er is een aantal mogelijke oplossingen. Dit had ook bij de voorzieningenrechter moeten worden besproken. Het hoogheemraadschap heeft bij de voorzieningenrechter gereageerd met de stellingname dat alles wat de bezwaarmakers inbrachten onjuist was, zonder in te gaan op de technische aspecten. Het hoogheemraadschap heeft daar een globaal en inhoudsloos verhaal gehouden. De voorzieningenrechter heeft vervolgens slechts besloten dat de bomen kunnen worden gekapt. Het daar genomen besluit is onomkeerbaar. In een ander geval heeft de Raad van State een soortgelijk besluit ook wel eens teruggenomen en dat had in dit geval ook kunnen gebeuren. De voorzieningenrechter is zijns inziens buiten zijn boekje gegaan.

In het gesprek met het hoogheemraadschap dat afgelopen week plaatsvond, kwam nieuwe informatie naar voren. Het hoogheemraadschap had al bij de voorzieningenrechter gezegd dat er een beschoeiing zou komen. De beschoeiing die het hoogheemraadschap voor ogen heeft is een beschoeiing op de waterlijn, terwijl hij de voorkeur heeft voor een beschoeiing op de hoogte van de legger, gefundeerd op het zand, zodat de beschoeiing niet gaat verzakken. Zo'n beschoeiing komt dan 80 cm boven de waterspiegel en loopt door tot op het zand. Een dergelijke beschoeiing kan niet meer zakken. Zo'n beschoeiing moet wel van duurzaam materiaal worden gemaakt, waardoor het aanvankelijk duurder is. Maar hierdoor kan er worden bespaard op de benodigde hoeveelheid klei. In zijn voorstel is het voldoende om een laag van 10 cm te gebruiken. Het zou goed zijn hiervoor nog een zettingsonderzoek te laten verrichten.

De meeste bomen stonden daar al sinds de jaren '20, aanvankelijk in de buurt van een andere boerderij. Het is dus mogelijk na te gaan hoe de grond zich heeft ontwikkeld. Daaruit kan dan een voorspelling worden gemaakt voor de noodzakelijke ophoging.

Het hoogheemraadschap wil een zwevende beschoeiing aanbrengen. Zo'n beschoeiing zakt mee met de grond. Het kappen van de bomen, het weghalen van de wortels en het op deze wijze omwoelen van de grond, gecombineerd met een zwevende beschoeiing, geeft de golfslag vrij spel waardoor erosie zal ont-

staan. Het voorstel dat hijzelf hier op tafel heeft gelegd is meer duurzaam en hij zou graag zien dat (de kosten van) beide methoden van aanpak worden vergeleken. Uitvoering van de werkzaamheden conform zijn methode is nog steeds mogelijk. Hij herhaalt dat de grond heel los wordt als de wortels uit de dijk worden verwijderd. Als er dan vervolgens een kleipakket op wordt aangebracht, dan zal de zaak gaan verzakken. De **voorzitter** constateert dat het hoogheemraadschap heel goed naar de woorden van de heer Van Duijl heeft geluisterd.

De heer **Vasbinder** kan zich aansluiten bij de opmerkingen van de heer Van Duijl. De hoogheemraadschappen in Nederland hebben een lange en roemruchte geschiedenis, maar kampen ook met het verschijnsel dat vaker optreedt bij heel oude organisaties: verstening en fossilisering. De methodiek die hij het hoogheemraadschap hier ziet toepassen is niet meer van deze tijd. In de 21e eeuw spelen meer factoren dan domweg klei en stenen, zeker in een kwetsbaar gebied als Midden-Holland. De Omgevingsdienst Midden-Holland heeft nagelaten het hoogheemraadschap te verplichten in overleg te treden met de bezwaarmakers. Dat neemt hij het hoofd van de Omgevingsdienst erg kwalijk. Burgemeester en wethouders zelf hebben iedere dag zoveel 'te tekenen' dat zij hierop niet zelf kunnen ingaan. Het hoofd van de Omgevingsdienst heeft de redenering van Schieland heel rigide gevolgd en een oplossing geaccepteerd met heel veel klei en heel veel stenen. Dit heeft veel ellende veroorzaakt en heeft ons natuurgebied aangetast. Hij wil het hoogheemraadschap uitnodigen de stap te zetten naar de 21e eeuw en recht te doen aan de 700 à 800 jaar geschiedenis en samen met anderen naar moderne oplossingen te kijken.

De heer **Smallegange** spreekt als gemachtigde van de familie Houdijk. Hij overhandigt zijn pleitnotitie aan de secretaris van de bezwaarschriftencommissie. De bomen waar het om gaat zijn twee dagen geleden gekapt. De reden van dit bezwaar is de door de gemeente Gouda afgegeven omgevingsvergunning (lees kapvergunning) aan het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard. In zijn verdere betoog zal hij spreken over het waterschap. Van belang is dat de vergunning is aangevraagd en verleend zonder kennis en medeweten van zijn cliënt. Voorts is van belang dat er geen onderzoek is gedaan naar de aangedragen alternatieven en dat, behoudens de botte afwijzing, geen argumenten zijn gegeven waarom de alternatieven niet aan de orde zouden kunnen zijn. De bomen moeten weg, punt uit. Hij refereert aan de brief van 27 februari 2014 aan de heer Houdijk. Hij wijst er terzijde op dat de heer Houdijk geen internet heeft, dat is nog steeds geen verplichting. De betrokken ambtenaar van het waterschap deelde afgelopen dinsdag mee dat de reactie van de heer Houdijk te laat was omdat hij binnen 48 uur had moeten reageren. In genoemde brief wordt echter geen termijn genoemd. Wel werd vermeld dat er een schriftelijk antwoord moet worden gegeven en dat overleg mogelijk is. De heer Houdijk heeft daarop op 3 maart 2014, de eerste werkdag na ontvangst van de brief, schriftelijk gereageerd door middel van een fax, verstuurd om 16:00 uur, en daarnaast een brief met de reguliere post, waarin hij meldde dat een akkoord niet aan de orde kan zijn maar dat hij niettemin openstaat voor overleg. Kortom, de heer Houdijk heeft exact uitgevoerd wat het waterschap van hem verlangde. Het waterschap verklaarde niettemin dat het de fax en de brief niet had ontvangen. Hij wijst erop dat afschriften van beide brieven inmiddels in het bezit zijn van de bezwaarschriftencommissie.

De heer **Smallegange** benadrukt dat de wethouder, die nota bene de kapvergunning had afgegeven, op 3 maart in een mail aan het waterschap heeft laten weten dat zij voorstander is van een uitstel tot op zijn minst de dag na de hoorzitting. Het waterschap, bij monde van de heer Van Helvert, was in zijn reactie echter heel duidelijk: "Wij hebben het recht en niemand anders". De houding van het waterschap was afgelopen dinsdag autoritair en stuitend. Hijzelf heeft als raadsman nog getracht in gesprek te komen, maar dat werd geweigerd. Men wilde slechts met de heer Houdijk spreken en dan alleen om hem duidelijk te maken dat hij de medewerkers toegang moest verlenen tot zijn land en dat hij anders door de meegebrachte vijf politieambtenaren zou worden aangehouden. Hij vraagt zich af waarop de inhoud van de brief van 27 februari dan nog slaat.

Het waterschap stelde vorige week in een overleg dat er een einde moest komen aan het gedogen en dat er voortaan handhavend wordt opgetreden. Hoezo gedogen? De bomen stonden er al in 1925 (daar zijn foto's van) en waarschijnlijk stonden deze er nog langer. 'Niet gedogen' hoeft ook niet automatisch te leiden tot verwijdering. Het is ook mogelijk om een gedoogde situatie welwillend om te zetten in een vergunde situatie.

Het waterschap gaat overigens volstrekt voorbij aan het feit dat de bomen niet hun "pakkie-an" zijn. Het waterschap heeft verantwoordelijkheden en plichten ten aanzien van oeverbeheer, maar niet voor bomen. Uit niets blijkt of is gebleken dat de bomen een gevaar vormen voor de waterhuishouding. Daarnaast is volkomen voorbijgegaan aan de overgangsbepalingen van de keur van 2009, de keur van 1999 en de keur van 1983, waar in artikel 6.1 tweede lid staat: "... voor al hetgeen voor de inwerkingtreding van deze keur rechtmatig tot stand is gebracht, wordt geacht vergunningen ingevolge deze keur te zijn verleend".

Er kon niet verder worden gekeken naar eerdere keuren, maar het is waarschijnlijk dat eenzelfde bepaling ook daarin al voorkwam. Wat betekent dat nu? De bomen staan er in elk geval al sinds 1925 en waarschijnlijk nog langer. Is hun aanwezigheid rechtmatig tot stand gebracht? Gezien de lange periode dat de bomen er staan moet daarvan wel worden uitgegaan, althans nergens blijkt dat zij daar onrechtmatig tot stand zouden zijn gebracht. Bovendien staat een aantal bomen daar wel degelijk met vergunning (gelabelde bomen). Het verweerschrift van de gemeente is bepaald verwarrend. Het lijkt meer op een verweerschrift van het waterschap. Zijn cliënt, de heer Houdijk, heeft bezwaar gemaakt bij de gemeente en het betoog over de plicht van het waterschap is weliswaar erg interessant, maar in feite niet ter zake doende. Dit bezwaar is een andere procedure. Zijn cliënt heeft hier een nare smaak aan overgehouden. Hij heeft het gevoel dat er sprake is van willekeur omdat hij kennelijk als lastig wordt ervaren. Van Waddinxveen tot Moordrecht zijn er legio voorbeelden van tuinen die letterlijk bijna in het water staan en waar *niet* wordt ingegrepen.

De heer **Smallegange** benadrukt dat het waterschap doelbewust zo heeft gehandeld dat deze hoorzitting feitelijk wordt gesaboteerd en omzeild. Het waterschap wilde de bomen per se vóór vandaag weg hebben. Er was geen enkele reden om niet te wachten. Ook als men rekening houdt met het broedseizoen, dan had men nog tot het einde van deze week om te handelen. Hij wijst erop dat het broedseizoen dit jaar, door de zachte winter, enkele weken eerder is begonnen. Er zijn al nesten aanwezig. De medewerkers van het waterschap zijn daar afgelopen dinsdag nog op geweest. De term 'broedseizoen' is niet alleen een datum op de kalender, maar een natuurverschijnsel. Hij herhaalt dat het waterschap bijzonder hautain en autoritair optrad. Het schap kwam al meteen met politiefunctionarissen, was niet bereid tot enig overleg – dat nota bene wel werd aangeboden in de brief van 27 februari – en men beweerde zelfs dat de grond waarop de bomen stonden eigendom was van het waterschap.

Ook het verzoek van de wethouder om de kap op te schorten werd op badinerende wijze weggehoond in de trant van "mevrouw de wethouder heeft er niets mee te maken". Nota bene de wethouder die de omgevingsvergunning had afgegeven zou, aldus het waterschap, niets te maken hebben met de uitvoering van haar eigen beslissing? Dat is voorwaar een vreemde situatie!

Zijn cliënt de heer Houdijk heeft nadrukkelijk niets tegen het onderhoud. Het gaat eigenlijk om herstel van nalatig handelen van het waterschap aan de oevers. Zijn cliënt zet wel vraagtekens bij de noodzaak. Zijn grond is een van de hoogst gelegen punten, zo niet de hoogst gelegen plek, in de directe omgeving. In het verweerschrift stelt de gemeente dat de regionale waterhuishouding gebonden is aan de legger. Volgens de stelling van gemeente is de grond van zijn cliënt maar liefst 20 cm lager dan de legger vereist. Verder stelt de gemeente: "voor de bescherming van het achterland is ophoging noodzakelijk".

De heer Smallegange vindt dit op zijn minst twijfelachtig. De Ringvaart heeft een gereguleerd peil. Aan de overkant van de vaart is een open verbinding met de veel lager gelegen Zuidplaspolder. Overtollig water kan wegstromen en de grond van zijn cliënt is nog nimmer ondergelopen, om de simpele reden dat water niet omhoog stroomt.

Het waterschap voert ook aan dat door de oeververbetering een noodzaak is ontstaan om de bomen op het grondgebied van de heer Houdijk te kappen. Voorop staat dat de bomen die op het eigen terrein van zijn cliënt staan of stonden, zijn eigen bomen zijn. De uitspraken van de Raad van State, zoals aangevoerd in het verweer van de gemeente, kunnen even goed worden uitgelegd ten faveure van de heer Houdijk. Het waterschap voert aan dat de ophoging van de grond zal leiden tot het afsterven van de bomen, en daarmee zouden de bomen, als ze omvallen, een gevaar zijn voor de omgeving.

Bomen kunnen omwaaien, maar dat gebeurt altijd door wind. Uitsluitend een westerstorm kan een mogelijke oorzaak zijn van omwaaien. Het omwaaien *in* de ringvaart kan alleen ontstaan door een oosterstorm. Dat is in Nederland een uitgesloten situatie. Het woord "oosterstorm" bestaat zelfs niet, dat bewijst de spellingchecker op de computer die een rood streepje onder dat woord aangeeft.

In het verleden is eerder een deel van de grond opgehoogd. De bomen hebben hierdoor een klap gehad, maar ze staan er nog steeds, gezond en wel.

De heer **Smallegange** beseft dat zijn betoog grotendeels is gericht op het waterschap. Het bezwaar dat vandaag wordt behandeld betreft echter niet het waterschap maar de gemeente Gouda. De gemeente Gouda is hierin partij omdat deze aan het waterschap de omgevingsvergunning heeft afgegeven. De bomen zijn intussen met grote haast vernietigd. Desondanks verzoekt de heer Houdijk de commissie om de gemeente Gouda te adviseren het besluit tot verlening van een omgevingsvergunning met terugwerkende kracht in te trekken. Dat kan, vergunningen kunnen worden ingetrokken indien de vergunningverlener daartoe aanleiding ziet.

Hij wijst ten slotte nog op een telefoongesprek dat de heer Houdijk op 25 maart 2013 voerde met de heer Van der Waal van het waterschap. Daarin stelde de heer Van der Waal dat wat hem persoonlijk betreft de bomen niet weg hoeven. Dat was niet erg tactisch, maar daaruit putte de heer Houdijk wel hoop. De heer Houdijk heeft dit gesprek opgenomen en heeft dit afgelopen woensdag laten horen. De heer Smallegange besluit zijn betoog met een Latijnse uitspraak die leidt tot de conclusie dat hier met twee maten wordt gemeten.

De heer **Polak** reageert namens het college. Hij merkt op dat het broedseizoen van 15 maart tot 15 augustus loopt. Op 20 februari 2014 heeft hij namens het college een verweerschrift gestuurd. Nadien zijn, zoals bekend, de betreffende bomen gekapt. Omdat het hier gaat om een vergunning voor een eenmalige activiteit die al is uitgevoerd, is het hem niet duidelijk wat bezwaarmakers met hun bezwaar zouden kunnen beogen. De kap van de bomen en het beschermen van de waarde is niet meer mogelijk. Het college is dus van mening dat er geen procesbelang meer is en dat het bezwaar niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Secundair verwijst hij naar de inhoud van het verweer.

Mevrouw **Van de Wijnboom** reageert namens het hoogheemraadschap. Ze wijst erop dat de legger voorschrijft dat de kade moet worden verhoogd. De provincie Zuid-Holland toetst de toestand van de waterkering. Dat is de aanleiding om de verhoging te laten uitvoeren.

De heer **Houdijk** merkt desgevraagd op dat er al sinds 1982 contacten met het hoogheemraadschap zijn geweest. Telkens speelde er iets anders bij het waterschap. Het ging om onderhoud, maar het waterschap heeft het steeds in een andere vorm gemunt op die bomen. Hijzelf ziet dit als een pure afrekening. In 1974 heeft hij, toen het waterschap op voordracht van Gedeputeerde Staten de macht kreeg over het poldertje waar hij woont, geageerd tegen een illegale verlaging van het peil. Dat heeft zich voortgezet tot 1986 en nu wordt er nog steeds illegaal gemalen naast de Tweede Moordrechtse Tiendeweg. De Gemeente Gouda weet dat al tien jaar. De weg is recent opgeknapt voor ruim een half miljoen euro. Prompt naast de weg is er ook een peilverlaging. Hij kan dit desgewenst laten zien. Hij heeft daartegen geageerd, ook in het algemeen belang, en nu moet barbertje hangen. Overal langs de Ringvaart, van Zevenhuizen tot Nieuwerkerk, wordt er niet ingegrepen. Er wordt gezegd dat er niet wordt ingegrepen omdat er beleid is. Hij bestrijdt dat. Er is nog steeds geen beleid dat dit bij andere mensen ook zal gebeuren. In Waddinxveen komt het hoogheemraadschap niet door die tuinen heen. Hij heeft met een aantal van die mensen contact. In Moordrecht speelt hetzelfde verhaal. Hij kan foto's tonen van de situatie in Nieuwerkerk, waar hetzelfde waterpeil is als in de Ringvaart. Hij vindt het merkwaardig dat ze nu beginnen op zijn land, nota bene het hoogste punt in het gebied, terwijl nergens anders op particuliere grond zoveel activiteiten als het vernielen van tuinen en het kappen van bomen is geweest. Dat ze nu ook een beetje zijn begonnen bij zijn buurman, ziet de heer Houdijk als een alibikwestie. Alleen bij hem zijn de oude bomen verwijderd en moet er zo nodig worden verhoogd. Als de legger en het waterpeil uniform zouden zijn, dan zouden de oevers overal even hoog moeten zijn. Hij is er zeker van dat dit ook in de toekomst niet zal gebeuren. Hij wil de commissieleden graag rondleiden en ze dit zelf laten zien.

De **voorzitter** vraagt of de werkzaamheden op zich wel netjes uitgevoerd zijn.

De heer **Houdijk** spreekt van een verwoesting van een stuk natuur zonder weerga. Er liggen allemaal stammen van een aanzienlijke dikte, van geheel blank hout. Hij heeft met de heer Van der Waal om de tafel gezeten en op 25 maart 2013 heeft hij telefonisch contact met hem gehad. De heer Van der Waal heeft toen verklaard de inmeting te laten uitvoeren en de bomen te laten onderzoeken. Daaruit zou dan kunnen blijken

of de bomen überhaupt een gevaar zouden opleveren. De heer Van der Waal was niet erg strak in zijn uitingen, maar merkte wel op dat het hoogheemraadschap hiermee al sinds 1986 bezig was, dat er circa 30 jaar geen onderzoek was verricht en dat er ook nooit een gevaar is geweest. Hijzelf heeft aangegeven dit alles 'belachelijk' te vinden omdat het achterland hoger is dan de Ringvaart. De heer Van der Waal had hierop beaamd dat dit inderdaad op sommige plaatsen zo is en dat hij het daarom zou laten onderzoeken en dan zou er worden gekeken wat er moet gebeuren. Mochten er bomen zijn die kunnen blijven staan, dan zou er een aanpassing kunnen worden gedaan in de kernzone van de waterkering. Mocht er gevaar zijn, wat de heer Van der Waal niet verwachtte, dan zou er iets moeten gebeuren. Dat zou dan door een intern onderzoek duidelijk moeten worden. De heer Van der Waal had tijdens dit gesprek ook toegezegd te zullen berichten welk bureau dit onderzoek zou gaan verrichten. Hij vroeg hem dit bureau toegang tot de kade te geven. In dit gesprek werd de intentie geuit het bespreekbaar te houden.

De **voorzitter** vraagt de heer **Polak** waarom in de omgevingsvergunning geen herplantplicht is opgenomen. De heer **Polak** antwoordt dat dit gebruikelijk is als de bomen in een niet-openbaar gebied staan. Dan hebben de bomen geen invloed op de boombalans en daarom is in dit geval geen herplantplicht opgelegd.

De heer **Vasbinder** herinnert de heer Polak eraan dat de Oostpolder sinds enkele jaren een natuurgebied is. Een natuurgebied is veel belangrijker dan een openbaar gebied in een achterafstraatje. Als in een natuurgebied 96 bomen worden gekapt van een groot formaat en een respectabele ouderdom, dan is het een extra grof schandaal dat aan de kapvergunning geen herplantplicht wordt verbonden. Dit kan zijns inziens in geen enkel natuurgebied in Nederland op deze wijze worden aangepakt.

De heer **Groeneweg** vraagt of de status Natuurgebied ook wettelijk is vastgesteld.

De heer **Vasbinder** verzekert dat het volgens het bestemmingsplan gaat om een officieel natuur- en recreatiegebied, hoewel dit gebied er niet uitziet en door die kap van 100 bomen aanzienlijk is verslechterd.

De heer **Polak** merkt op dat de status van een gebied in het bestemmingsplan niet behoort tot de toetsingskaders voor deze vergunning. Hij kan niet bevestigen of dit in het bestemmingsplan als Natuurgebied is aangemerkt; hij moet dit nazoeken.

De heer **Smallegange** merkt ten slotte op dat er een verschil is tussen de letter en de geest van de wet. Volgens de letter van de wet is de omgevingsvergunning afgegeven. Wat het waterschap hier doet zou hij willen karakteriseren als 'een vuile rotstreek': nog even snel die bomen kappen en dan zeggen dat er geen actueel belang is. Hij hoopt dat de commissie dit meeneemt in de overwegingen.

Hij wijst op de foto's van de nesten en benadrukt dat het broedseizoen al was begonnen. Het feit dat het broedseizoen eerder dan half maart was begonnen, had een reden moeten zijn om de vergunning aan te passen en de werkzaamheden stil te leggen.

De **voorzitter** vraagt of dit is beoordeeld bij het uitvoeren van de kap.

De heer **Van der Waal** antwoordt dat voor de aanvang van de kap is gekeken of er sprake is van nesten. Er zijn foto's gemaakt, maar dat er nesten zijn is niet geconstateerd.

De heer **Smallegange** attendeert de commissie op foto's die het tegendeel aantonen.

De heer **Houdijk** benadrukt dat de gemeente de beslissing om de vergunning te verlenen helemaal buiten hem om heeft genomen. Hij heeft meegedeeld te willen worden gehoord en geïnformeerd en daarop heeft hij tot op heden geen reactie gekregen. Er is een hele discussie ontstaan met de wethouder. In de gemeenteraad had hij dit ook gevraagd. Hij heeft contact gehad met verschillende gemeenteraadsleden, die verbaasd waren omdat zij hiervan niets wisten.

Mevrouw **Verhoef** benadrukt dat de heer Van Duijl, die als extern deskundige het woord heeft gevoerd, een erkend Waterstaatsingenieur is.

De heer **Vasbinder** noemt het Deltaplan als voorbeeld van een goed doordacht waterstaatswerk, waarbij ook aandacht is voor het behoud van natuurwaarden. Wat hij bij de waterschappen ziet, met name bij het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, is een hiërarchische en archaische organisatie, die volstrekt niet bereid en in staat is tot een wezenlijk gesprek over de aanpak. Het zou goed zijn als het hoogheemraadschap zich zou moderniseren. Hij adviseert het schap om te kijken naar de nieuwe methoden die de heer Van Duijl hier heeft genoemd in plaats van het veen met klei en stenen op te hogen.

Zijns inziens zou het hoofd Omgevingsdienst Midden-Holland de aspecten 'natuur en milieu' echt centraal moeten stellen in de afwegingen. Overleg daarover, zeker als de belangen botsen, zou daar in de botten moeten zitten. Wat hij heeft geproefd bij de omgevingsdienst is dat er volstrekt geen bereidheid is om de natuur- en milieuwaarden, en de mensen die daar belang bij hebben, serieus te nemen. Hij vindt het heel erg dat er een bot advies is uitgebracht, zonder herplantplicht, dat er geen overleg is gevoerd en dat dit alles buitengewoon hiërarchisch is aangepakt.

sluiting

De **voorzitter** deelt mee dat de commissie zich heden zal beraden op het advies aan het college van burgemeester en wethouders. Hierop sluit de voorzitter de zitting.

bezwaarschriftencommissie Gouda

voorzitter,

secretaris,

Pleitaantekeningen

Voorzitter, leden van de commissie,

Alvorens mijn betoog te houden, merk ik graag enkele dingen op.

In de eerste plaats wijs ik op een grafsteen, waarop staat "En tóch kwam ik van rechts!"

In de tweede plaats wil ik wijzen op hoe je kunt aantonen of een ring van goud is. Dat doe je door 'm in kwik te gooien. Als hij dan oplost, dan was hij inderdaad van goud.

En tenslotte hoe men in Oudewater kon vaststellen of iemand een heks was. De gebruikelijke methode was gebaseerd op het gegeven dat heksen bleven drijven. Dus werden ze in het water gegooid, met de handen vastgebonden op de rug. Als ze niet bleven drijven, en verdronken, dan waren het geen heksen.

Dat zijn geruststellende gedachten, dacht ik zo.

Maar wat heeft dat nou met de kwestie van vandaag te maken?

Alle drie de voorbeelden hebben één ding gemeen. Ze zijn namelijk alle drie onomkeerbaar.

En dáár ligt de analogie met waarom wij vandaag hier zijn. Immers, de bomen waar het om gaat, zijn 2 dagen geleden gekapt.

Reden van het bezwaar is de door de gemeente Gouda afgegeven omgevings- (lees kap-) vergunning aan het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard. Die naam is niet alleen lang, maar ook bovendien brengt zij met zich mee, dat we gemakkelijk onze tong kunnen breken. Ik zal daarom verder spreken over "het Waterschap" als ik bedoel "het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard". Ik hoop dat U mij dat niet euvel zult duiden.

Van belang is dat de vergunning is aangevraagd en verleend zonder kennis en medeweten van Houdijk. Voorts is van belang dat er geen onderzoek is gedaan naar de aangeboden alternatieven en dat behoudens de botte afwijzing geen gedragen argumenten worden gegeven waarom de alternatieven niet aan de orde zouden kunnen zijn. De bomen moeten weg, punt uit.

Brief van 27 februari 2014

Houdijk heeft geen internet (en dat is nog steeds geen verplichting). De man van het Waterschap deelde ons echter afgelopen dinsdag mede dat een reactie van Houdijk te laat was, omdat hij had moeten reageren binnen 48 uur.

In bedoelde brief wordt echter geen termijn genoemd. Wél dat er schriftelijk accoord moet worden gegeven en dat overleg mogelijk is. Houdijk heeft daarop op 3 maart 2014, de eerste werkdag na de ontvangst van de brief, schriftelijk gereageerd middels een fax (volgens het fax-rapport om 16:06 uur) en een brief per reguliere post, dat een accoord niet aan de orde zal kunnen zijn, maar dat hij niettemin openstaat voor overleg.

Kortom, Houdijk heeft exact uitgevoerd wat het Waterschap van hem verlangde. Niettemin verklaarde het Waterschap dat ze noch de fax noch de brief hadden ontvangen

Beide brieven zijn inmiddels in uw bezit. Op 3 maart heeft de wethouder, die nota bene de kapvergunning heeft afgegeven, nog in een mail aan het Waterschap laten weten dat zij voorstander is van een uitstel tot op zijn minst vandaag, de dag van deze hoorzitting.

Het Waterschap, bij monde van de heer Van Helvert, was in zijn reactie echter heel duidelijk. "WIJ hebben het recht en niemand anders".

De houding van het Waterschap was afgelopen dinsdag autoritair en stuitend. Ik trachtte nog in gesprek te komen, maar dat werd geweigerd. Men wilde slechts met de heer Houdijk spreken en dan alleen om hem duidelijk te maken dat hij de medewerkers toegang moest verlenen tot zijn land en dat hij anders door de meegebrachte 5 (!) politieambtenaren zou worden aangehouden. Waar slaat de inhoud van de brief van 27 februari dan op?

Het Waterschap stelde in een overleg van vorige week dat er een einde moet komen aan het gedogen en dat er voortaan handhavend wordt opgetreden. Gedogen? Al in 1925 stonden de bomen er (daar zijn foto's van) en waarschijnlijk nog veel langer. Maar gedogen hoeft niet automatisch te leiden tot verwijdering. Het is immers ook mogelijk om een gedoogsituatie welwillend om te zetten in een vergunde situatie.

Het Waterschap gaat overigens volstrekt voorbij aan het feit dat de bomen niet hun "pakkie-an" zijn. Nogmaals "hoe zo gedogen"? Het oeverbeheer valt onder de verantwoordelijkheid en de plicht van het Waterschap. Niet de bomen.

Uit niets blijkt, of is gebleken, dat de bomen een gevaar vormen voor de waterhuishouding.

Daarnaast is volkomen voorbij gegaan aan de overgangsbepalingen van de z.g. Keur van 2009, de Keur van 1999 én de Keur van 1983, waar in artikel 6.1, tweede lid letterlijk staat: Voor al hetgeen vóór de inwerkingtreding van deze Keur rechtmatig tot stand is gebracht, wordt geacht vergunning ingevolge deze Keur te zijn verleend.

We hebben niet verder kunnen kijken naar eerdere Keuren, maar het is waarschijnlijk dat die zelfde bepaling ook daarin al voorkwam. Wat betekent dat nu? De bomen staan er al vele tientallen –en misschien zelfs honderden- jaren, maar in ieder geval al in 1925. Is hun aanwezigheid rechtmatig tot stand gebracht? Gezien de lange periode dat de bomen er staan, moet daarvan wel worden uitgegaan, althans blijkt nergens dat zij daar ~~ON~~rechtmatig tot stand zouden zijn gebracht.

Bovendien staat een aantal bomen er wel degelijk met vergunning (gelabelde bomen).

Overigens is het verweerschrift van de gemeente bepaald verwarrend. In feite lijkt het een verweerschrift van het Waterschap. Dat is niet juist. Houdijk heeft bezwaar gemaakt bij de gemeente en dan is een verhaal over de plichten van het Waterschap erg interessant, maar in feite niet ter zake doende. Dat is een andere procedure.

Houdijk heeft een nare smaak overgehouden aan het feit dat er sprake is van willekeur omdat hij nu eenmaal kennelijk als lastig wordt ervaren. Van Waddinxveen tot Moordrecht staan legio voorbeelden van tuinen, die letterlijk bijna in het water staan.

Het Waterschap heeft doelbewust gehandeld teneinde deze hoorzitting feitelijk te saboteren/omzeilen. Ik bedoel daarmee dat men de bomen perse vóór vandaag weg wilde hebben. Er was echter geen enkele reden om niet te wachten. Zelfs als men zich houdt aan het broedseizoen, dan nog had men tot einde volgende week om te handelen.

Daarbij zij bovendien nog opgemerkt, dat het broedseizoen dit jaar al enkele weken eerder is begonnen door de zachte winter. We hebben de medewerkers van het Waterschap afgelopen

dinsdag nog gewezen op de reeds aanwezige nesten en aangegeven dat de term "broedseizoen" niet alleen maar een datum op de kalender is, maar een natuurlijk verschijnsel.

Nogmaals, het Waterschap trad bijzonder hautain en autoritair op. Men kwam al meteen met politiefunctionarissen. Was niet bereid tot enig overleg (dat nota bene wél werd aangeboden in de brief van 27 februari), en men beweerde zelfs dat de grond waar de bomen stonden eigendom is van het Waterschap. Ook het verzoek van de wethouder om de kap op te schorten werd op badinerende wijze weggehoond (mevrouw de wethouder heeft er niets mee te maken, werd gesteld) en dan zeg ik het nog beschaafd. Zoals ik al eerder zei, is het nota bene die zelfde wethouder, die de omgevingsvergunning heeft afgegeven. Dus de wethouder heeft niets te maken met de uitvoering van haar eigen beslissing? Dat is voorwaar een vreemde ontwikkeling!

Houdijk wenst nadrukkelijk vast te leggen dat hij op zich niet tegen het onderhoud (eigenlijk herstel, vanwege eigen nalatig handelen) aan de oevers is. Hij zet wél vraagtekens bij de noodzaak daarvan. Immers, zijn grond is één van de hoogst gelegen punten (zo niet dé hoogstgelegen plek) in de directe omgeving. In haar verweerschrift stelt de gemeente dat de reginale waterhuishouding gebonden is aan de z.g. Legger. Volgens de gemeente is de grond van Houdijk maar liefst 20 (!) cm lager dan de Legger vereist. Verder stelt de gemeente: "voor de bescherming van het achterland is ophoging noodzakelijk".

Dat is op z'n minst twijfelachtig: De Ringvaart heeft een gereguleerd peil, er is aan de overkant bij Houdijk een open verbinding met de veel lager gelegen Zuidplaspolder (waarheen overtollig water kan stromen) en is de grond van Houdijk nog NIMMER ondergelopen, of zelfs maar een dreiging daarvan, om de simpele reden dat er niet zo iets bestaat als omhoogstromend water.

Het Waterschap voert ook aan, dat door de oeververbetering een noodzaak is ontstaan om de bomen op het grondgebied van Houdijk te kappen. Die stelling faalt echter.

Voorop staat dat de bomen op eigen terrein van Houdijk staan (stonden). Het zijn ZIJN bomen. Te dien aanzien mag verwezen worden naar de uitspraken van -kort gezegd- de Raad van State, zoals aangevoerd in het verweer van de gemeente. Die kunnen namelijk evenzo worden uitgelegd ten faveure van Houdijk.

Het Waterschap voert aan, dat de ophoging van de grond zal leiden tot het afsterven van de bomen. En daarmee zouden ze een gevaar zijn voor de omgeving als ze omvallen.

We hebben het eergisteren kunnen zien; de bomen zijn -moedwillig- omgevallen in de Ringvaart. Indien ze niet geholpen zouden zijn bij het omvallen, dan waren de bomen nooit in de Ringvaart gevallen, maar juist op het land van Houdijk, die daar in het geheel geen probleem mee heeft, want dat is nu eenmaal de natuur. Bomen kunnen omwaaien, maar dat gebeurt altijd door wind (waaien en wind horen bij elkaar). Bij Houdijk is alleen sprake van westerstorm als mogelijke oorzaak van omwaaien. Het omwaaien in de Ringvaart kan alleen met oosterstorm. Dat is uitgesloten in Nederland, zodanig zelfs dat mijn spellingchecker op de computer een rood streepje onder het woord Oosterstorm zet. Dus zelfs het wóórd bestaat niet eens.

Al eerder in het verleden is een deel van de grond opgehoogd. De bomen daardoor een klap gehad, maar ze staan er nog steeds, gezond en wel.

Voorzitter, leden van de commissie, ik besef dat hetgeen ik zojuist vertelde grotendeels een litanie richting Waterschap is. Het bezwaar dat wij vandaag bespreken betreft echter niet het Waterschap, maar de gemeente Gouda. Maar de gemeente Gouda is wel degelijk partij in deze - zie

haar verweerschrift- door aan het Waterschap een omgevingsvergunning af te geven waardoor we nu met de gebakken peren zitten.

De bomen zijn intussen met grote haast vernietigd. Tóch verzoekt Houdijk u de gemeente Gouda te adviseren het besluit tot verlening van een omgevingsvergunning postuum in te trekken. En weet u wat het mooiste is? Vergunningen kunnen inderdaad gewoon worden ingetrokken indien de vergunningsverlener daartoe aanleiding ziet.

Houdijk wijst nog op een telefoongesprek met de heer Van der Waal van 25 maart 2013 om 08:53 uur, waarin deze stelt dat wat hem persoonlijk betreft de bomen niet weg hoeven. Niet erg tactisch. Daaruit putte Houdijk hoop. Houdijk heeft mij dat gesprek afgelopen woensdag laten horen.

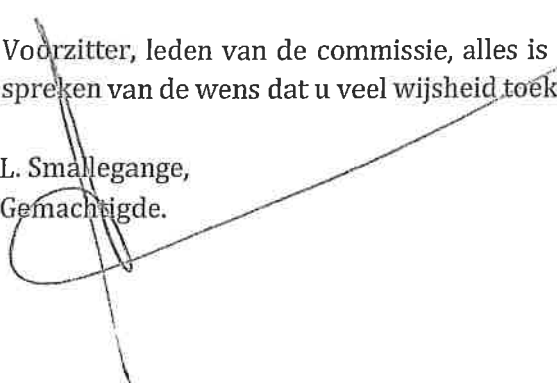
Quod licet Iovi, non licet bovi. Dat is Latijn. Vertaald betekent dat: wat toegestaan is aan Jupiter, is niet toegestaan aan runderen. Vrij vertaald is dat dan: wat toegestaan is aan de gemeente Gouda en het Waterschap, is niet toegestaan aan Houdijk. In gewoon Nederlands noemen we dat meten met twee maten.

Gouda is de enige plaats in Nederland waarvan de Latijnse en de Nederlandse naam dezelfde is. De Latijnse naam van Gouda betekent "van Goud" en zo is de cirkel weer rond met verwijzing naar de gouden ring waar ik mijn betoog mee begon.

Onomkeerbaar? Nou nee, toch maar niet!

Voorzitter, leden van de commissie, alles is inmiddels gezegd. Ik laat het hierbij onder het uitspreken van de wens dat u veel wijsheid toekomt in deze.

L. Smallegange,
Gemachtigde.

PLEITNOTA

Onderwerp: bezwaarschrift van J.A.J. Houdijk te Gouda, Moordrechtse Milieuvereniging de Zuidplaspolder en Milieudefensie afdeling Gouda.

Datum zitting: 6 maart 2014

Inleiding

Bij besluit van 15 november 2013, tevens verzonden op 15 november 2013, hebben burgemeester en wethouders van de gemeente Gouda besloten om de door het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard (hierna: HHSK) aangevraagde omgevingsvergunning, voor het kappen van 96, waarvan 42 vergunningplichtige, bomen op diverse kadastrale percelen nabij de Ringvaart, Provinciale weg N207 en de Tweede Moordrechtse Tiendeweg te Gouda, te verlenen.

De kap houdt verband met de plicht om te beschikken, hetzij via aanleg, hetzij via periodiek (groot) onderhoud, over (regionale) waterkeringen die voldoen aan de wettelijke norm.

Bezwaren

Tegen het onderhavige besluit zijn een drietal bezwaarschriften ingediend, te weten door:

1. de heer mr. J. de Vet van DAS, namens de heer J.A.J. Houdijk, wonende aan de Tweede Moordrechtse Tiendeweg 13 te (2809 NC) Gouda, bij brief van 20 december 2013, bij ons tevens ontvangen op 20 december 2013;
2. de heer L. Loch, namens de Moordrechtse Milieuvereniging de Zuidplaspolder, p/a Wethouder Van Gentplein 2 te (2841 SJ) Moordrecht, bij brief van 21 december 2013, bij ons ontvangen op 24 december 2013;
3. de heer W.F.H. Vastbinder, namens de Milieudefensie afdeling Gouda, Steeckterpolderstraat 10 te (2807 MK) Gouda, bij mailbericht van 27 december 2013.

Samenvattend houden de bezwaren van reclamanten het volgende in:

1. de bomen op de percelen vertegenwoordigen een grote waarde en alle waarden als genoemd in de bomenverordening van de gemeente Gouda zijn in het geding;
2. uit de deskundige rapportage van de heer B. van Duijl volgt dat er een veel betere manier is om het gewenste beschermingsniveau te bereiken, waarbij de bomen niet hoeven te wijken en daartegen zelfs een belangrijke rol kunnen blijven spelen in de bescherming van de oever van de Ringvaart;
3. de bomen en de grond waarop deze staan, op het perceel Tweede Moordrechtse Tiendeweg 13, zijn in eigendom van de heer Houdijk en dit betekent dat het bevoegd gezag geen recht heeft de bomen te kappen. Dit zou immers een onaanvaardbare inbreuk zijn op het eigendomsrecht van de heer Houdijk. Ook dit zou een reden moeten zijn om de vergunning te weigeren.

Verweer

Op 20 februari 2014 heeft u namens burgemeester en wethouders van de gemeente Gouda een verweerschrift ontvangen. Nadien zijn de betreffende bomen gekapt.

Aangezien het hier een vergunning betreft voor een eenmalige activiteit die reeds ten uitvoer is gelegd, bezwaarmakers niet meer kunnen bereiken wat zij daarmee beogen, namelijk het voorkomen van de kap van de bomen, dan wel bescherming van waarden, is het college thans primair van mening dat er geen procesbelang meer is en dat de bezwaren niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard.

Secundair wordt verwezen naar de inhoud van het genoemde verweerschrift.

Omgevingsdienst Midden-Holland

Bezwaarschriftencommissie Gouda
p/a Gemeente Gouda
Centraal Juridische Afdeling
Postbus 1086
2800 BB GOUDA

Onderwerp
Verweerschrift

Afdeling BWT
Contact:
A. Polak
T 088-5450366
apolak@odmh.nl

Postbus 45
2800 AA Gouda
T 088 – 545 00 00
www.odmh.nl

Besluitdatum: n.v.t.

Verzenddatum:

VERZONDEN 20 FEB. 2014

Ons kenmerk: 2014001014,
2014001026 en 2014014326.

Uw kenmerk: n.v.t.

Bijlagen: diverse

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij ontvangt u ons verweerschrift naar aanleiding van 3 ingediende bezwaarschriften, gericht tegen de verleende omgevingsvergunning, voor het kappen van 96, waarvan 42 vergunningplichtige, bomen op diverse kadastrale percelen nabij de Ringvaart, Provinciale weg N207 en de Tweede Moordrechtse Tiendeweg te Gouda (kenmerk: 2013110520).

In bijlage treft u de op deze zaak betrekking hebbende stukken aan. In dit kader verwijzen wij u naar de tevens bijgevoegde inventarislijst.

Inleiding

Op 25 september 2013 heeft de heer L. van der Waal, namens het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard (hierna: HHSK), een aanvraag om een omgevingsvergunning bij ons ingediend, voor het kappen van 96, waarvan 42 vergunningplichtige, bomen op diverse kadastrale percelen nabij de Ringvaart, Provinciale weg N207 en de Tweede Moordrechtse Tiendeweg te Gouda (OLO nummer: 1005645).

Bij besluit van 15 november 2013, tevens verzonden op 15 november 2013, hebben wij gevraagde omgevingsvergunning verleend.

De kap houdt verband met de plicht om te beschikken, hetzij via aanleg, hetzij via periodiek (groot) onderhoud, over (regionale) waterkeringen die voldoen aan de wettelijke norm.

Voor de voorgeschiedenis verwijzen wij korthedshalve naar het dossier.

Bezwaren

Tegen het onderhavige besluit zijn een drietal bezwaarschriften ingediend, te weten door:

1. de heer mr. J. de Vet van DAS, namens de heer J.A.J. Houdijk, wonende aan de Tweede Moordrechtse Tiendeweg 13 te (2809 NC) Gouda, bij brief van 20 december 2013, bij ons tevens ontvangen op 20 december 2013;
2. de heer L. Loch, namens de Moordrechtse Milieuvereniging de Zuidplaspolder, p/a Wethouder Van Gentplein 2 te (2841 SJ) Moordrecht, bij brief van 21 december 2013, bij ons ontvangen op 24 december 2013;

3. de heer W.F.H. Vasbinder, namens de Milieudéfensie afdeling Gouda, Steeckterpolderstraat 10 te (2807 MK) Gouda, bij mailbericht van 27 december 2013.

Samenvattend houden de bezwaren van reclamanten het volgende in:

1. de bomen op de percelen vertegenwoordigen een grote waarde en alle waarden als genoemd in de bomenverordening van de gemeente Gouda zijn in het geding;
2. uit de deskundige rapportage van de heer B. van Duijl volgt dat er een veel betere manier is om het gewenste beschermingsniveau te bereiken, waarbij de bomen niet hoeven te wijken en daartegen zelfs een belangrijke rol kunnen blijven spelen in de bescherming van de oever van de Ringvaart;
3. de bomen en grond waarop deze staan, op het perceel Tweede Moordrechtse Tiendeweg 13, zijn in eigendom van de heer Houdijk en dit betekent dat het bevoegd gezag geen recht heeft de bomen te kappen. Dit zou immers een onaanvaardbare inbreuk zijn op het eigendomsrecht van de heer Houdijk. Ook dit zou een reden moeten zijn om de vergunning te weigeren.

Verweer

Voor het verweer wordt allereerst verwezen naar de overwegingen die ten grondslag liggen aan het bestreden besluit.

Naar aanleiding van de ingediende bezwaarschriften gaan wij nóg op de volgende punten in.

Punt 1:

Ingevolge het bepaalde in artikel 3, eerste lid van de Bomenverordening 2010 wordt een vergunning geweigerd indien de belangen van verlening niet opwegen tegen de belangen van behoud van de houtopstand op basis van één of meer van de volgende waarden:

- natuur en milieuwaarden;
- landschappelijke waarden;
- cultuurhistorische waarden;
- waarden voor stads- en dorpschoon;
- waarden voor recreatie en leefbaarheid.

Mede gelet hierop heeft Bomenwacht Nederland, in opdracht van het HHSK een boomtechnische inventarisatie uitgevoerd (2 juli 2013, projectcode 13151). De betreffende bomen vallen binnen de werkgrenzen van de voorgenomen kadeophoging.

De doelstelling van de inventarisatie is meerledig. Onder andere is beoordeeld of de bomen "waardevol" zijn conform de criteria uit de Bomenverordening 2010.

Bomenwacht Nederland heeft aangegeven dat 27 grotere bomen een landschappelijke waarde hebben. Het gaat hier om de bomen met een stamdiameter van meer dan 30 cm in de tuin van Tweede Moordrechtse Tiendeweg 13 en de 2 Italiaanse populieren aan de rand van het bosperceel. Van deze 27 bomen hebben 25 stuks tevens waarde voor de recreatie en de leefbaarheid.

Bomenwacht Nederland heeft tevens aangegeven dat de bomen op het gebied van natuur en milieu, cultuurhistorie en stads- en dorpschoon geen bijzondere waarde hebben.

De stelling van bezwaarmakers, dat alle waarden als genoemd in de Bomenverordening 2010 in het geding zijn, wordt overigens niet nader gestaafd.

Op de onderhavige percelen is echter één regionale waterkering gelegen. Al in de Keur van het Hoogheemraadschap van Schieland (de rechtsvoorganger van HHSK) van 1983 (artikel 22) wordt de waterkering langs de Ringvaart al aangewezen als boezemwaterkering. Na de invoering van de plicht van waterschappen tot het vaststellen van leggers voor waterkeringen is de boezemwaterkering voor de Ringvaart vastgelegd in de legger van 1997 en vervolgens in de legger van 2012.

Het HHSK is op grond van de Waterschapswet onder meer belast met het beheer van de regionale waterkeringen binnen haar beheersgebied. Het HHSK dient dan ook zorg te dragen dat de regionale waterkeringen voldoen aan de wettelijke veiligheidsnormen. Deze normen worden vastgesteld door de provincie Zuid-Holland in de zogenaamde Waterverordening Zuid-Holland (artikel 2.4 en 2.5 Waterwet). Uit de laatste toetsronde in 2009 is gebleken dat de regionale waterkering voor de Ringvaart niet voldoet aan de gestelde veiligheidsnormen en dat deze voor 2015 weer aan deze normen moeten voldoen. De laatste onderhoudswerkzaamheden hebben 10 jaar geleden plaatsgevonden. Het HHSK is voor het algemeen belang en in het kader van haar wettelijke plicht en taken bezig met groot onderhoud van de kade van de Ringvaart aan de zijde van de Oostpolder.

Inmiddels heeft het HHSK onderhoud gepleegd aan bijna de hele regionale waterkering langs de Ringvaart (in totaal ruim 3700 meter kade) waardoor deze weer voldoet aan de wettelijk geldende veiligheidsnormen, behalve op onder andere de onderhavige percelen. De leggerhoogte is minimaal 1.65 meter onder NAP. Daarnaast houdt het groot onderhoud vanuit waterstaatsbelangen rekening met het belang van bereiken van voldoende overhoogte (van belang bij o.a. extreme weersomstandigheden, peilopstuwingen door de wind, opvang onbalans in watertoevoer, extra hinder van golfoploop en windvang vanwege de oostelijke ligging van de Ringvaarkade). De hoogte ten opzichte van de legger en de veiligheidseisen is ruim 20 centimeter lager. Voor de bescherming van het achterland is ophoging noodzakelijk.

Vooropgesteld wordt dat de Waterschapswet en de Waterwet aan waterschappen de bevoegdheid geven nadere regels bij verordening vast te stellen. Waterschappen zijn daarmee de regionale waterbeheerders voor het stellen van gebods- en verbodsbepalingen met betrekking tot de bij hen in beheer zijnde watersystemen. De Waterschapswet en de Waterwet behelzen daarnaast de verplichting voor de waterbeheerders om voor hun waterstaatswerken leggers op orde te hebben waarin de ligging, vorm, afmetingen, constructie en onderhoudsplichtigen van de waterstaatswerken zijn aangegeven (artikel 5.1 Waterwet). Van de legger maakt deel uit een overzichtskaart waarop de ligging van waterstaatswerken en daaraan grenzende beschermingszones staat aangegeven.

Het algemeen bestuur van het HHSK heeft in het kader van de uitoefening van voormelde verordende bevoegdheid de "Keur van het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard" (hierna: de Keur) vastgesteld. De Keur is per 22 december 2009 in werking getreden en ziet op de uitoefening van het regionale waterbeheer door waterschappen. Blijkens de Keur dient onder watersysteem te worden verstaan een samenhangend geheel van een of meer oppervlaktewaterlichamen en grondwaterlichamen met bijbehorende bergingsgebieden, waterkeringen en ondersteunende kunstwerken.

Onder waterkering dient te worden verstaan een kunstmatige hoogte, (gedeelten van) natuurlijke hoogten of hoge gronden met bijbehorende kunstwerken die een waterkerende of mede een waterkerende functie hebben. Op grond van artikel 3.6.1 van de Keur dragen de onderhoudsplichtigen van waterkeringen, blijkens de Keur zijnde diegenen die daartoe in de legger zijn aangewezen, zorg voor gewoon en buitengewoon onderhoud aan waterkeringen.

Op 28 maart 2012 heeft het algemeen bestuur van het HHSK de (in dit geding van toepassing zijnde) Legger van de waterkeringen, Katern: Ringvaarkade van de Zuidplaspolder (hierna: de Legger) vastgesteld. Dit leggerkatern maakt deel uit van de legger van de waterstaatswerken van het HHSK, leggeronderdeel Boezemwaterkeringen.

Deze legger vervangt de legger van de boezemwaterkeringen uit 1997. Het leggerkatern vormt een vastlegging van de ligging van de boezemwaterkeringen, de minimale afmetingen van deze keringen, welke partij verplicht is tot welk onderhoud en waar de verboden en geboden van de Keur van toepassing zijn. In de Legger is bepaald dat het gewoon onderhoud van de waterkering, zoals omschreven in de Keur of in algemene regels, rust bij de eigenaar van het perceel waarop de waterkering ligt. Het HHSK is blijkens de Legger belast met het onderhoud van het minimaal profiel, zoals in de Legger aangegeven. De legger is een appellabel besluit. Hiertegen zijn door bezwaarmakers geen rechtsmiddelen ingesteld.